

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การนำเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตเข้ามามีบทบาทในการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชเป็นการดำเนินการเพื่อส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยก้าวไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยเปิด (Open University) อย่างสมบูรณ์แบบ เนื่องจากการใช้เทคโนโลยี และบริการสนับสนุนจากเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมาใช้สนับสนุนการเรียนการสอนย่อมทำให้โอกาสการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้สอนและผู้เรียนมีมากขึ้นกว่าการรอโอกาสการสัมมนาเสริมแบบเผชิญหน้า เทอมละ 2 ครั้ง อย่างไรก็ตามการดำเนินการสัมมนาเสริมทางไกลผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเป็นเรื่องใหม่ที่ต้องมีการเตรียมความพร้อม และศึกษารูปแบบของการสัมมนาเสริมผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตให้ชัดเจนเพื่อให้คณาจารย์ในมหาวิทยาลัยมีแนวทางปฏิบัติที่เป็นต้นแบบ และถือปฏิบัติร่วมกัน

การใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ตในการสัมมนาเสริมแทนการสัมมนาเสริมแบบเผชิญหน้าเป็นสิ่งที่สำคัญ และได้รับการศึกษา ค้นคว้า และเสนอแนวคิดดังกล่าวจากนักวิชาการในระดับสากล โดย ไพรซ์ (Price 1996: 160) กล่าวว่า ด้วยความก้าวหน้าของเทคโนโลยี ซอฟต์แวร์ และบริการจากเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ระบบเครือข่ายการสื่อสาร ความสามารถของเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในการเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศที่มีอยู่ทั่วโลกนำมาสู่กระบวนการเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในรูปแบบของการสอนหลักแทนผู้สอน และการสัมมนาเสริมแทนการพบปะแบบเผชิญหน้า ซึ่งสอดคล้องกับความคิดของ ข่าน (Khan 1997); แมกมานัส (Mcmanus 1995) และถนอมพร เลหาจรัสแสง (2545) ที่กล่าวว่า ปัจจุบันมีการใช้เว็บเป็นช่องทางในการจัดการศึกษาผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตอย่างแพร่หลาย ซึ่งเป็นการสนับสนุนการสร้างโอกาสการพัฒนาการเรียนตามความต้องการของผู้เรียนและเน้นการเรียนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยมีผู้สอนเป็นผู้ตรวจสอบความก้าวหน้าพฤติกรรมกรเรียนของผู้เรียนได้อย่างละเอียดและตลอดเวลา เนื่องจากการเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมีการจัดหาเครื่องมือ (Course management Tool) ซึ่งสามารถทำให้ผู้สอนติดตามการเรียนของผู้เรียนได้ นอกจากนี้ผู้เรียนยังสามารถเรียนรู้ได้อย่างอิสระบนพื้นฐานของความยืดหยุ่นในการเรียนรู้ในด้านของเวลา สถานที่ และระดับความสามารถ

ของผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบในการเรียน มีความตั้งใจ ฝึกการบริหารเวลา สามารถที่จะทำงานด้วยตนเองและเป็นกลุ่มร่วมกันได้

ปัจจุบันสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยเฉพาะการศึกษาในระบบการศึกษาทางไกล ได้เลือกสรรและพัฒนาสื่อการสอนอิเล็กทรอนิกส์เพื่อใช้กับการเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อสนองตอบการเรียนของผู้เรียนมากขึ้น โดยประเด็นสำคัญที่ต้องคำนึงถึงคือการ

ในการจัดการเรียนการสอนในต่างประเทศ มีการนำระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเข้ามาช่วยจัดการเรียนการสอน ซึ่ง แอลวอธ (Ellsworth 1994) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนโดยการใช้อินเทอร์เน็ต ว่า มีมหาวิทยาลัยจำนวนมากกว่า 75 แห่งทั่วโลกสอนรายวิชาต่างๆ ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต อาทิ (1) New Jersey Institute of Technology (NJIT) สอนผ่าน "Access NJIT" ซึ่งเป็นโครงการจัดการศึกษาทางไกลของ NJIT ที่ผสมผสานเทคโนโลยีทางด้านวิดีโอทัศน์และอินเทอร์เน็ตเข้าด้วยกัน (2) มหาวิทยาลัย Colorado ซึ่งมีศูนย์การศึกษาตลอดชีวิต (Center for Life Long Learning and Design) ได้พัฒนาระบบการเรียนรู้อิงทางไกล โดยใช้การบริการแบบ World Wide Web โดยสร้างเครือข่ายที่มีลักษณะการส่งข้อมูลข่าวสาร ผู้เรียนเป็นผู้รับข้อมูลข่าวสารนั้น ซึ่งไม่มีกิจกรรมร่วมกันระหว่างผู้สอนและผู้เรียน แต่ได้พัฒนาซอฟต์แวร์ที่มีชื่อว่า Agentsheet เพื่อการสร้างสรรคการออกแบบสภาพแวดล้อมต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับบทเรียนมากยิ่งขึ้นตามสถาบันการศึกษานอกระบบโรงเรียนต่างๆ ที่เปิดหลักสูตรการเรียนการสอนเพิ่มเติมความรู้เชิงชุมชนใหญ่เรียนเขาเรียนนั้น หลักสูตรที่จัดขึ้น ไม่ได้ตอบสนองต่อผู้เรียนเป็นรายบุคคล มีระยะเวลาเรียนอย่างจำกัด และไม่ได้มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้ได้เรียนรู้ตามศักยภาพ ในสถาบันที่มีชื่อเสียงบางสถาบัน หลักสูตรที่ใหญ่ผู้เรียน เรียนเป็นการเรียนจากวิดีโอทัศน์ และด้วยจำนวนผู้เรียนจำนวนมากทำให้ผู้สอนและผู้เรียนขาดการปฏิสัมพันธ์กันโดยสิ้นเชิง ทำให้การเรียนเพื่อเพิ่มเติมความรู้ กลายเป็นการเรียนที่เพิ่มข้อสงสัย และปัญหาในการเรียนมากขึ้นการจัดการเรียนการสอนออนไลน์เป็นที่ยอมรับในสังคมว่ามีเป็นการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพจึงเริ่มมีหลายฝ่ายนำมาประยุกต์กับการจัดสัมมนาเสริมผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เป็นการลดต้นทุนในการเรียนการสอน และเพิ่มความสะดวกให้แก่ผู้เรียน แก้ปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคมที่จะเกิดขึ้นตามมา

สำหรับประเทศไทยมีมหาวิทยาลัยที่จัดการศึกษาในระบบเปิด คือ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช โดยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชได้ทรงลงพระปรมาภิไธยในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชเมื่อวันที่ 5 กันยายน 2521 โดยมีการจัดการเรียนการสอนในระบบทางไกล เน้นสื่อสิ่งพิมพ์เป็นหลัก และมีสื่อเสริมประจำชุดวิชา โดย

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชได้พัฒนาระบบการสอนทางไกลที่ยึดหลักการสำคัญ 6 ประการ คือ

- 1) เป็นระบบการศึกษาที่เปิดโอกาสและขยายโอกาสทางการศึกษาแก่บุคคลทุกเพศ ทุกวัย
- 2) ยึดระบบเปิดในการดำเนินงาน โดยการเปิดหลักสูตรให้กว้างขวางตามความต้องการของสังคม ที่สามารถให้การเรียนรู้เกิดขึ้นได้ทุกแห่ง ทุกเมื่อ โดยใช้การถ่ายทอดหลายรูปแบบ
- 3) ใช้หลักการศึกษาด้วยตนเอง นักศึกษาอาจเรียนที่บ้านหรือสถานที่อื่นใด และสามารถเรียนได้ช้าหรือเร็วตามความสามารถ
- 4) มีการใช้เทคโนโลยีการศึกษาที่เหมาะสมในหลายรูปแบบเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์
- 5) มุ่งใช้แหล่งทรัพยากรของชาติที่มีอยู่แล้วในส่วนกลางและท้องถิ่นทั้งบุคลากร อาคารสถานที่ เพื่อเป็นการจัดการศึกษาที่ประหยัดและมีประสิทธิภาพ
- 6) ใช้หลักการประเมินผลที่ครอบคลุมการประเมินผลกระบวนการ คือ กิจกรรมและภาคปฏิบัติ และการประเมินผลสัมฤทธิ์ คือ การสอบได้

จากระบบการสอนทางไกลที่มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชใช้เป็นแนวทางในการจัดการศึกษา มหาวิทยาลัยจึงเห็นควรให้มีการช่วยเหลือ และอำนวยความสะดวกผู้เรียนที่ประสบปัญหาทางการเรียน และผู้เรียนที่ต้องการความช่วยเหลือทางการเรียน มหาวิทยาลัยจึงจัดการสอนเสริมในระดับปริญญาตรี และการสัมมนาเสริมในระดับปริญญาโท และปริญญาเอก โดยเฉพาะการสัมมนาเสริมในระดับปริญญาโทนั้น ถือว่ามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะมีส่วนช่วยให้ผู้สอนได้พบปะกับนักศึกษาเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ การอภิปราย และการเติมเต็มความรู้ให้กับนักศึกษา เพื่อให้เป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ และช่วยทำประโยชน์ให้กับสังคม

ในปัจจุบันการสัมมนาเสริมเป็นกิจกรรมทางวิชาการที่มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชจัดให้มีขึ้นเพื่อ มุ่งเสริมเนื้อหาสาระในเอกสารการสัมมนาเสริมหรือสื่ออื่นๆ ให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเพิ่มมากยิ่งขึ้น โดยคณาจารย์ มสธ. หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มหาวิทยาลัยมอบหมายทำหน้าที่เป็นอาจารย์สัมมนาเสริม การจัดกิจกรรมการสัมมนาเสริมระดับบัณฑิตศึกษาถือว่ามีความสำคัญ และมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนมีความรอบรู้ตามวัตถุประสงค์ของชุดวิชามากขึ้น กล่าวคือ การสัมมนาเสริมจะช่วยให้ผู้เรียนมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้สอน และเพื่อนในชั้นเรียน

รวมทั้งการได้มีโอกาสนำเสนองาน รับฟังข้อเสนอแนะ และการอภิปรายเพื่อปรับปรุง และพัฒนา งานที่จัดทำประจำชุดวิชาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

การดำเนินการสัมมนาเสริมในปัจจุบันมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชใช้รูปแบบการ สัมมนาเสริมแบบเผชิญหน้า กล่าวคือ การส่งคณาจารย์ไปยังศูนย์วิทยพัฒนา หรือศูนย์ ประสานงานของมหาวิทยาลัยในจังหวัดต่างๆ โดยรายวิชาที่นักศึกษาลงทะเบียน 1 ชุดวิชา จะมีการสัมมนาเสริม 2 ครั้งต่อภาคการศึกษา

การจัดสัมมนาเสริมของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชมีการนำเทคโนโลยีและเครื่องมือ สื่อสารจากเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเข้ามาใช้งานมากขึ้น เนื่องจากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีจาก เครือข่ายอินเทอร์เน็ตมีความก้าวหน้ามากขึ้น ความรวดเร็วในการสื่อสารข้อมูลมีมากขึ้น และการ ใช้งานเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของนักศึกษามีกระจายไปยังส่วนภูมิภาคและแหล่งที่อยู่ของผู้เรียนได้ ครอบคลุมมากขึ้น ทำให้มหาวิทยาลัย โดยสภามหาวิทยาลัยตามการประชุมครั้งที่ 14/2552 เมื่อ วันที่ 30 กรกฎาคม 2552 ได้เห็นชอบแนวทางการจัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา ดังนี้

*“การจัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา กำหนดให้จัด
กิจกรรมปฏิสัมพันธ์ออนไลน์ทดแทนการสัมมนาเสริมแบบ
เผชิญหน้า (ระดับปริญญาโท) หรือสัมมนาเข้มแบบเผชิญหน้า
(ระดับปริญญาเอก) อย่างน้อยหนึ่งครั้งต่อชุดวิชา สำหรับชุดวิชาที่
เปิดสอนในปีการศึกษา 2553 เป็นต้นไป.....”*

(มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช 2553:13)

จากแนวนโยบายของมหาวิทยาลัยข้างต้น ถือเป็น การเปลี่ยนแปลงครั้งใหม่ที่ต้องมีการ เตรียมการ และการร่วมมือจากคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชเป็นอย่างยิ่ง อีกทั้ง การเปลี่ยนแปลงจากการสัมมนาเสริมแบบเผชิญหน้ามาเป็นการสัมมนาเสริมทางไกลผ่าน เครือข่ายอินเทอร์เน็ตจำเป็นต้องมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบของการสัมมนาเสริม ทางไกลผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการดำเนินการของคณาจารย์ที่ ต้องการสัมมนาเสริมทางไกลผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

ดังนั้นการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการสัมมนาเสริมทางไกลผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตใน ครั้งนี้จะเป็นประโยชน์และสร้างต้นแบบการดำเนินการเพื่อให้คณาจารย์ได้ใช้ศึกษาเป็นแนว ทางการดำเนินการสัมมนาเสริมที่ใช้เทคโนโลยี และเครื่องมือสื่อสารผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต สำหรับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของสาขาวิชาต่างๆ ของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 วัตถุประสงค์ทั่วไป

เพื่อพัฒนารูปแบบการสัมมนาเสริมทางไกลผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตสำหรับนักศึกษาบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

2.2 วัตถุประสงค์เฉพาะ

2.2.1 เพื่อสร้างรูปแบบการสัมมนาเสริมทางไกลผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตสำหรับนักศึกษบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

2.2.2 เพื่อศึกษาผลจากการใช้รูปแบบการสัมมนาเสริมทางไกลผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตฯ

2.2.3 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษบัณฑิตศึกษาที่มีต่อรูปแบบการสัมมนาเสริมทางไกลผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตฯ

3. สมมติฐานของการวิจัย

3.1 ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นต่อรูปแบบการสัมมนาเสริมทางไกลผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตสำหรับนักศึกษบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ในระดับเหมาะสมมาก

3.2 นักศึกษาที่ศึกษาด้วยรูปแบบการสัมมนาเสริมทางไกลผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตฯ มีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 นักศึกษามีความคิดเห็นต่อรูปแบบการสัมมนาเสริมทางไกลผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตฯ ในระดับเห็นด้วยมาก

4. ขอบเขตการวิจัย

4.1 รูปแบบการวิจัย การวิจัยเชิงวิจัยและพัฒนา

4.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

4.2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มได้แก่ (1) กลุ่มที่ใช้สำหรับการพัฒนารูปแบบ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษาทางไกล การเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต จำนวน 5 ท่าน และ (2) กลุ่มที่ใช้สำหรับการศึกษผลจากการใช้รูปแบบที่พัฒนาขึ้น

ได้แก่ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมาธิราช จำนวน 250 คน

4.2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชที่ลงทะเบียนรายวิชาการวิจัยทางเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา ในภาคต้น ปีการศึกษา 2553 จำนวน 34 คน โดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม โดยมีรายละเอียดการสุ่มกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1) แบ่งนักศึกษาที่ลงทะเบียนนอกตามจังหวัดที่เป็นภูมิลำเนา ได้ 4 ศูนย์การเรียน คือ (1) ศูนย์การเรียนมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2) ศูนย์วิทยพัฒนา มสธ. นครสวรรค์ (3) ศูนย์วิทยพัฒนา มสธ. นครศรีธรรมราช และ (4) ศูนย์การเรียน จ. นครราชสีมา

2) สุ่มเลือกศูนย์การเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ได้ 3 ศูนย์การเรียน คือ (1) ศูนย์วิทยพัฒนา มสธ. นครสวรรค์ (2) ศูนย์วิทยพัฒนา มสธ. นครศรีธรรมราช และ (3) ศูนย์การเรียน จ. นครราชสีมา รวมนักศึกษาที่ได้จำนวน 34 คน

4.3 ขอบเขตด้านเนื้อหาสาระ

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย คือ เนื้อหาที่ใช้สำหรับการสัมมนาเสริมจากประมวลสาระประจำชุดวิชาการวิจัยทางเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา จำนวน 15 หน่วย เนื้อหาเกี่ยวกับการจัดทำโครงการวิจัย เนื้อหาเกี่ยวกับวิธีการสืบค้นงานวิจัยจากเว็บไซต์ ThaiLis และเนื้อหาเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

4.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

4.4.1 รูปแบบการสัมมนาเสริมทางไกลผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตสำหรับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

4.4.2 แบบประเมินรูปแบบการสัมมนาเสริมทางไกลผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตฯ สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ

4.4.3 แบบทดสอบก่อนเรียน และแบบทดสอบหลังเรียนแบบอัตนัยเพื่อวัดความก้าวหน้าก่อนและหลังจากการศึกษาจากรูปแบบการสัมมนาเสริมทางไกลผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตฯ

4.4.4 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการสัมมนาเสริมทางไกลผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตฯ

4.5 ระยะเวลาในการวิจัย ภาคต้น ปีการศึกษา 2553

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

5.1 **รูปแบบการสัมมนาเสริมทางไกลผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต** หมายถึง องค์ประกอบและขั้นตอนการใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ตในการจัดกิจกรรมเสมือนการสัมมนาเสริมแบบเผชิญหน้าที่มีมหาวิทยาลัยจัดขึ้น

5.2 **ผลจากการใช้รูปแบบการสัมมนาเสริมทางไกลผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต** หมายถึง (1) ผลประสิทธิภาพ (2) ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนกับค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียนจากการวัดพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย และทักษะพิสัย หลังจากการใช้รูปแบบการสัมมนาเสริมทางไกลผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

5.3 **ความคิดเห็นของนักศึกษา** หมายถึง ความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อรูปแบบการสัมมนาเสริมทางไกลผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต โดยแบ่งเป็น 5 ระดับตามหลักของ ลิเคอร์ท (Likert's Rating Scale) โดยมีหัวข้อในแบบสอบถาม ครอบคลุม การปฐมนิเทศ การศึกษา เนื้อหาประจำชุดวิชา การอภิปราย และการสร้างปฏิสัมพันธ์ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต การส่งงานที่ได้รับมอบหมาย การอภิปรายและให้ข้อเสนอแนะงานที่จัดทำ และการประเมินผลผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

5.4 **นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช** หมายถึง นักศึกษาที่ลงทะเบียนรายวิชาการวิจัยทางเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาประจำภาคต้น ปีการศึกษา 2553

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 ได้ต้นแบบการสัมมนาเสริมทางไกลผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตสำหรับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

6.2 ได้แนวทางการจัดกิจกรรมการสัมมนาเสริมทางไกลผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาการสัมมนาเสริมทางไกลผ่านอินเทอร์เน็ตของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชให้มีประสิทธิภาพต่อไป